

GRAFITIS, art o

El primer grafiter

Es diu que un dels primers a popularitzar els grafitis a les ciutats va ser un jove grec que als anys 70 treballava com a missatger a Nova York. Un estiu va començar a deixar la seva firma a tot arreu on entregava paquets: a terra, a les parets, als fanals... Aviat el seu pseudònim -Taki 183- es va fer famós, i molts joves van començar a imitar-lo i a omplir la ciutat de firmes. En aquella època, l'Ajuntament es va haver de gastar més de 300.000 dòlars (més de 230.000 euros) només per netejar les pintades del metro!

L'any 1971 el diari *The New York Times* va obrir la portada amb un reportatge sobre el grafiter Taki 183.

Quan els grafitis no agraden

L'any passat, l'Ajuntament de Barcelona va gastar-se més de 4 milions d'euros per netejar pintades i retirar adhesius i cartells dels carrers de la ciutat. En total van haver de netejar una superfície total de 424.161 metres quadrats.

GETTY

That is the equivalent of 60 football stadiums!

Pintura màgica?!

Des de fa dos anys, a Barcelona s'han començat a pintar més de 28.000 semàfors, fanals i senyals de trànsit amb un producte molt especial que fa que netejar la ciutat sigui molt més fàcil! Si els objectes es pinten amb aquest producte, per exemple, és més fàcil desenganxar-ne els cartells o adhesius. Aquesta pintura tan especial, a més, fa que els retoladors permanents no acabin de funcionar.

Com es neteja un grafiti?

L'ajuntament pot utilitzar fins a tres mètodes a l'hora de netejar un grafiti. Aquí els teniu:

- 1 Per a parets normals**
Repintar la paret grafitada
- 2 Per a parets amb granits, marbres o materials rugosos**
Tirar sorra a pressió per polir la paret i treure'n la capa de pintura
- 3 Per a parets i superfícies poroses**
Es col·loca una pasta especial a la paret. Al cap de 24 hores es retira i la pasta ha xuclat el grafiti. Increïble, oi? Aquesta és la tècnica més caral

Vocabulary

● **dogs' urine**: orins de gos ● **finest**: multes ● **lampposts**: fanals ● **road signs**: senyals de trànsit ● **street furniture**: mobiliari urbà ● **traffic lights**: semàfors

El gamberisme?

El grafiti com a art

Molts grafiters defensen que els dibuixos que fan als carrers també són art: mentre que un pintor s'expressa sobre la tela d'un quadre, ells ho fan a les parets i als murs. L'artista BToy, per exemple, argumenta que el que ella fa no són grafitis, sinó art urbà. Què us sembla aquest dibuix seu?

Little spinner. Mural en una fàbrica a Covilha (Portugal). BTOY

De vegades no tothom pot arribar a exposar en un museu o en una sala d'art, i per això sovint els artistes trien els carrers per exposar-hi la seva obra. Així tampoc cal fer pagar entrada i la pot veure qualsevol persona!

A més, hi ha molts llocs a les ciutats on els murals que fan els grafiters no molesten a ningú, i fins i tot ajuden a fer més boniques les parets grises i avorrides.

Moltes vegades, els grafitis també poden ser una manera de defensar unes idees, com ara la pau o la llibertat, o de protestar contra alguna cosa que es consideri injusta.

GETTY

This product stops dogs' urine from damaging mpposts and raffic lights, too!

La Spraikada: un festival al País Basc amb mil dos-cents pots d'esprai!

Watch out for fines!

If the police catch someone doing graffiti in the street, the results can be expensive! If the graffiti is done on street furniture, road signs or in parks or public gardens, the fine is between €750-€1500, if you paint a monument or on a listed place, the fine goes up to €3000.

La Spraikada era un concurs que, fins a l'any 2009, se celebrava al municipi d'Erandio, al País Basc. L'ajuntament del poble cedia als artistes una paret de 700 metres quadrats perquè hi poguessin fer els seus grafitis i, a més, els deixava 500 quilograms de pintura blanca i 1.200 pots d'esprai perquè poguessin fer els seus dibuixos. Als concursants només se'ls posaven dues condicions: que acabessin el grafiti en màxim 8 hores i mitja i que estigués escrit en basc. El guanyador s'endua ni més ni menys que 1.500 euros!

L'emoció del que està prohibit

De vegades, els ajuntaments autoritzen que es pintin algunes zones o organitzen exposicions de murals. La majoria de vegades, però, es considera que pintar les parets i el mobiliari urbà és delictiu. Molts grafiters diuen que si no anés contra la llei no els agradaria tant!

TILL KRECH